irannewspaper.ir

یکشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۰۱۵
• اذان ظهر ۱۲/۰۱ • اذان مغرب ۱۹/۱۲ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۴ • اذان صبح فردا ۰۳/۳۵ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۰۹

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی (ع):
خردهای دانشمندان در نوک قلم‌های آنهاست.

غررالحکم، ح۶۳۳۹

نقل قول

تشکیل کمیته تخصصی برای هنرمندان آسیب‌دیده از جنگ

هم در زیرساخت‌ها هم سالن‌ها و هم در زندگی و شرایط شخصی هنرمندان، آسیب‌هایی رخ داده است. در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی کمیته تخصصی تشکیل شده که در حال جمع‌آوری و بررسی وضعیت هنرمندانی است که در این وقایع آسیب دیده‌اند. این کمیته پرونده‌ها را بررسی می‌کند تا میزان و نوع حمایت مشخص شود. در سطح دولت هم نهادهایی مشخصاً مأمور رسیدگی به این حوزه شده‌اند. سازمان سینمایی در واقع پل ارتباطی بین هنرمندان و بخش‌هایی است که مسئولیت مستقیم این پیگیری‌ها را برعهده دارند. این روند نشان می‌دهد هنرمندان بخش جدایی‌ناپذیر این جامعه‌اند و مانند مردم، در قلب حادثه بوده و صدمه دیده‌اند. اما مسأله مهم‌تر این است که هنر چگونه می‌تواند وظیفه اصلی خود یعنی تسکین، آرامش‌بخشی و روایت رخدادها را انجام دهد، این جاست که باید به هنرمندان تکیه کنیم و امیدوار باشیم این تجربه یگانه را با بیان، تصویر و زبان خودشان ثبت کنند تا در حافظه تاریخی این سرزمین بماند.

رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی در گفت‌وگو با ایرنا

علیرضا افتخاری برای مادران شهدا خواند

علیرضا افتخاری، خواننده نام‌آشنای کشورمان قطعه «شوق تماشا» را برای مادران شهدا خواند. قطعه «شوق تماشا» با موسیقی امیر حقیقت و شعر محمدمهدی سیار از تولیدات بنیاد شهید و امور ایثارگران به عنوان تیتراژ سریال «مادران» از شبکه یک سیما پخش شد. سریال «مادران» به کارگردانی مسعود دهنوی روایت‌هایی مادرانه دارد که بر اساس تحقیق درباره چند مادر شهید از اقوام و ادیان مختلف از جمله مادر شهید اهل سنت، مادر شهید مسیحی و مادران شهدای دفاع مقدس اخیر طراحی و تولید شده است./ایسنا

کوشک جلالی به صحنه تئاتر بازگشت

نمایش «پابرهنه، لخت، قلبی در مشت» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا کوشک‌جلالی با بازی سعید کریمی دور جدید اجراهای خود را آغاز کرد. این نمایش داستان علی کبیر، مهاجری است که نژادپرستان خانه او را آتش می‌زنند و در این اتفاق همسر و پسرش کشته می‌شود. این نمایش بیش از ۱۲۰۰ اجرا در ۴ قاره داشته است.
این نمایش هرشب ساعت ۱۹ در سالن ۷ بوتیک هنر ایران میزبان علاقه‌مندان است./ایران تئاتر

پرستویی یاد معلم‌های مدرسه میناب را گرامی داشت

پرویزپرستویی، بازیگر سینما و تلویزیون، به مناسبت روز معلم در صفحه اینستاگرامش نوشت: امروز ۱۲ اردیبهشت روز معلم است. روز معلم را به همه معلمین سرزمینمان ایران تبریک می‌گویم.
یاد ۲۶ معلم مدرسه میناب تا همیشه جاودان.
وی ضمن انتشار عکس این معلمان افزود: «بیشتر این قربانیان خود مادران جوان بودند و فرزندان برخی از آنها در میان بیش از ۱۵۰ کودکی هستند که زیر بمب‌های آمریکا کشته شدند....»/ایرنا

کارگردان اولین پروژه مجموعه «جنگ رمضان» از نقش اخلاق در ثبت واقعیت‌های جنگ می‌گوید

در مرز حقیقت و کرامت

گزارش

نیلوفرساسانی
گروه فرهنگی

از صبح نهم اسفند، درست در اولین ساعات آغاز جنگ رمضان، نیما مهدیان دوربینش را روشن کرد و ثبت یک روایت تازه را آغاز کرد. «ثبت با سند برابر است» تازه‌ترین ساخته کارگردانی است که سال گذشته با «راش» با محور جنگ ۱۲ روزه چیزِ واقعیت جنگ» لزوماً قابل نمایش نیست. جنگ پدیده‌ای است که در آن حقیقت، رنج، امنیت، کرامت انسانی و ملاحظات اجتماعی در هم تنیده‌اند. مستندساز در برابر واقعیت مسئول است، اما در برابر انسان نیز مسئول است. ثبت رنج آدم‌ها تا جایی مشروع است که شأن و حرمت آنها حفظ شود و تصویر به ابزاری برای مصرف هیجانی یا بهره‌برداری رسانه‌ای تبدیل نشود.»

مرز باریک میان ثبت حقیقت و مصرف فاجعه

مهدیان تأکید می‌کند مرز میان «شهادت دادن» و «مصرف کردن» رنج انسان‌ها بسیار ظریف است. او می‌گوید: «این مرز بیش از هر چیز با اخلاق حرفه‌ای و وجدان انسانی تعیین می‌شود.» طبق قاعده اگر مستندساز به این مرز بی‌توجه شود، روایتش از جنگ بدل به بازتولید فاجعه نگاه‌ها را به سمت خود کشاند و حالا در اولین پروژه مجموعه «جنگ رمضان»، با رویکردی اجتماعی و جامعه‌شناسی به جنگ، دلایل و پیامدهای آن را دنبال می‌کند.

مستندسازی جنگ میان حقیقت و مسئولیت انسانی

اولین پروژه مجموعه «جنگ رمضان» از مجموعه مستندهای مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، نتیجه چهل‌وهفت جلسه تصویربرداری در تهران و شمال است؛ جایی میان کوچه‌های شهری و مسیرهای سبز شمال که مستندساز تلاش کرده واقعیت جنگ را نه در هیجان که در نگاه اجتماعی انسان‌ها بجوید. مهدیان باور دارد هر روایت از جنگ اگر از قلب روزمره انسان‌ها بیرون نیاید، فقط بازسازی دراماتیک فاجعه است، نه ثبت آن.

همه واقعیت جنگ قابل نمایش نیست

از نگاه او، همه واقعیت‌های جنگ را نمی‌توان روی پرده آورد و مستندساز نه فقط در برابر تاریخ، بلکه در برابر کرامت انسانی مسئول است. او به «ایران» می‌گوید: «نخست باید پذیرفت که «همه مستندساز در برابر واقعیت مسئول است، اما در برابر انسان نیز مسئول است. ثبت رنج آدم‌ها تا جایی مشروع است که شأن و حرمت آنها حفظ شود و تصویر به ابزاری برای مصرف هیجانی یا بهره‌برداری رسانه‌ای تبدیل نشود

تصاویر تکان‌دهنده؛ بیدارباش اخلاقی یا بی‌حسی اجتماعی؟

به باور مهدیان، تکرار بی‌وقفه تصاویر خشونت‌بار می‌تواند مخاطب را از درک فاجعه دور کند و حساسیت اجتماعی را بکاهد: «در مورد استفاده از تصاویر تکان‌دهنده نیز بحثی جدی در ادبیات رسانه‌ای جهان وجود دارد. برخی معتقدند چنین تصاویری می‌تواند حساسیت اخلاقی جامعه را بیدار کند و مانع عادی شدن خشونت شود، اما در مقابل، تجربه‌های رسانه‌ای نشان داده است که «تکرار بی‌وقفه» تصاویر شوک‌آور گاه به نوعی فرسودگی عاطفی و بی‌حسی اجتماعی نیز می‌انجامد.» او بارها بر این موضوع تأکید دارد که مسأله این نیست که چیزی را نباید نشان داد، مسأله این است چگونه باید نشان داد تا هشدار اخلاقی از دل تصویر برخیزد، نه بی‌حسی: «مسأله اصلی نه صرفاً «نشان دادن» بلکه «چگونه نشان دادن» است؛ اینکه تصویر در چه بستر روایی، با چه میزان تکرار و با چه هدفی عرضه می‌شود.»

روایتی فراتر از حماسه و تراژدی

او از خطر تقلیل گرایی نیز می‌گوید؛ از اینکه نباید جنگ را تنها در دو سوی حماسی یا تراژدی خلاصه کرد: «تجربه‌های متعدد در مستندسازی جنگ نشان داده است که تقلیل جنگ به یک روایت صرفاً حماسی یا صرفاً تراژیک، هر دو می‌تواند به دور شدن از حقیقت انسانی آن منجر شود. جنگ همزمان عرصه‌ای از ایثار، ترس، امید، از دست دادن و بقاست. اگر تنها یکی از این وجوه برجسته شود، تصویری ناقص از واقعیت شکل می‌گیرد. حقیقت انسانی جنگ دقیقاً در همین پیچیدگی و چندلایگی آن نهفته است.»

حافظه تاریخی بدون پذیرش پیچیدگی‌ها

او همچنین معتقد است حذف تناقض‌ها و تضادهای انسانی در روایت جنگ، به حافظه تاریخی آسیب می‌زند و اگر مستندساز فقط به سوی قهرمان یا قربانی بنگرد، میان این دو هیچ حافظه مشترکی باقی نمی‌ماند. مهدیان در این باره می‌گوید: «حذف تناقض‌ها و پیچیدگی‌ها از روایت جنگ، اگرچه ممکن است در کوتاه‌مدت روایت را ساده‌تر و قابل‌قبول‌تر کند، اما در بلندمدت می‌تواند به حافظه تاریخی جامعه آسیب بزند. حافظه تاریخی زمانی پایدار و قابل اعتماد می‌ماند که ظرفیت مواجهه با لایه‌های مختلف واقعیت را داشته باشد؛ هم قهرمانی‌ها و هم دشواری‌ها.»

وفاداری همزمان به حقیقت و کرامت انسان

در نگاه مهدیان، اصل مرکزی مستندسازی بحران باید وفاداری همزمان به حقیقت و کرامت انسان باشد: «اگر بخواهم یک اصل مرکزی برای مستندسازی بحران بیان کنم، آن اصل شاید چنین باشد: وفاداری همزمان به حقیقت و به کرامت انسان. مستندساز باید شاهد صادق واقعیت باشد، اما این شهادت نباید به قیمت نادیده گرفتن شأن انسانی کسانی تمام شود که در برابر دوربین قرار می‌گیرند.»

چالش‌های مستندسازی در دل بحران

او به محدودیت‌ها هم اشاره می‌کند: امنیت، دسترسی میدانی، محدودیت زمانی و هماهنگی نهادی. این مستندساز در عین حال می‌افزاید: «با این حال، آنچه در سال‌های اخیر قابل توجه بوده، افزایش درک و توجه نسبت به جایگاه مستندسازی در ثبت حافظه تاریخی کشور است. به‌ویژه در شرایط بحران، این فهم در بسیاری از سطوح تقویت شده که مستند می‌تواند نقش مهمی در ثبت دقیق و مسئولانه وقایع ایفا کند. به همین دلیل، در موارد بسیاری همکاری و همراهی نهادهای مسئول برای امکان ثبت این لحظات تاریخی نسبت به گذشته نگاه مثبت‌تر و حرفه‌ای‌تری پیدا کرده است، هرچند همچنان چالش‌های طبیعی چنین فضاهایی مانند موازی‌کاری برخی مجموعه‌ها درخصوص پرداخت به یک موضوع وجود دارد.»

ثبت حافظه انسانی یک رویداد

در پایان، مهدیان می‌گوید مستندسازی جنگ در نهایت تلاشی است برای حفظ حافظه انسانی؛ اینکه فراموش نکنیم جنگ فقط آمار و تاریخ نیست: «مستندسازی جنگ بیش از هر چیز تلاشی برای حفظ حافظه انسانی یک رویداد است؛ حافظه‌ای که اگر ثبت نشود یا به‌درستی روایت نشود، در گذر زمان دچار فراموشی یا تحریف خواهد شد.»

رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی در مراسم بزرگداشت محمدرضا لطفی خبر داد

ساخت آرامگاه لطفی در گرگان

گزارش

گروه فرهنگی

آیین بزرگداشت دوازدهمین سالمرگ استاد محمدرضا لطفی به همت اداره کل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی استان گلستان با همراهی دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و انجمن موسیقی ایران در شهر گرگان با حضور جمع کثیری از هنرمندان و مدیران فرهنگی برگزار شد. این مراسم در ابتدا با حضور برخی از چهره‌ها و طرفدارانش بر سر مزار او آغاز شد و سپس آیین بزرگداشت این هنرمند فقید شامگاه ۱۱ اردیبهشت ماه در تالار فخرالدین اسعد گرگانی ادامه یافت.
احمد گلچین، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان، در این مراسم گفت: «امروز اگر برای بزرگداشت استاد محمدرضا لطفی گرد هم آمده‌ایم، به خاطر تمدن و فرهنگ ایران اسلامی است؛ چراکه ایران در جهان با تمدن و فرهنگ خود شناخته می‌شود. اگر امروز مفاخر این سرزمین که تکریم آنان وظیفه همه ماست باید مورد تقدیر قرار گیرند و برایشان آیین‌های بزرگداشت برگزار شود، به این دلیل است که ایران اسلامی تاریخ پُرگهری دارد و این تمدن، ایران را به دنیا معرفی می‌کند. گلستان عزیز نیز بیش از سایر نقاط کشور مفاخر بزرگی را در خود جای داده است. اگر ایران را به حافظ، سعدی و ملاصدرا می‌شناسند، در گلستان عزیز، میرسید شریف جرجانی را داریم که به نوعی استاد حافظ بزرگوار بودند. باید به خود ببالیم و برای این بزرگان و مفاخر برنامه‌های مناسبی طراحی کنیم.»
او ادامه داد: «از برادر عزیزم محمود شالویی که همواره ما را همراهی کردند، در حوزه مفاخر و مشاهیر استان نیز درخواست دارم همان‌گونه که پیش‌تر قول دادند در موضوع ساماندهی باغ‌مزار استاد لطفی ما را یاری کنند. همچنین برای سایر مفاخر گلستان نیز برنامه‌هایی در نظر داریم تا بتوانیم برای آنان آیین‌های شایسته‌ای برگزار کنیم. امیدوارم بتوانیم خدمتگزار خوبی برای اهالی فرهنگ و هنر باشیم.»

ساخت آرامگاه برای استاد لطفی

محمود شالویی، رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی نیز در این مراسم اظهار کرد: «محمدرضا لطفی، چهره‌ای ماندگار برای همیشه تاریخ هنری این سرزمین است. پیش از این مراسم در شهر گالیکش حضور داشتیم؛ شهری که یادآور هنر و ادب است، چراکه زادگاه میر سید شریف جرجانی، استاد خواجه شمس‌الدین حافظ شیرازی، به شمار می‌رود. مسیر ادب و هنر ایران از چنین چهره‌هایی شکل گرفته و ادامه یافته است. اگر حافظ و مولانا نبودند، آیا امروز هنرمندانی چون لطفی ظهور می‌کردند؟ به یقین، لطفی و دیگر هنرمندان، محصول همان مکتب ادبی و هنری هستند. آنچه در موسیقی لطفی می‌بینیم، بازتابی از همان معنا و روح نهفته در شعر و ادب ایرانی است.»
او افزود: «انجمن آثار و مفاخر فرهنگی برای ساخت آرامگاه استاد لطفی از هیچ تلاشی فروگذار نخواهد کرد و از امروز برای طراحی و آماده‌سازی این یادمان اقدام خواهیم کرد. همچنین برنامه‌هایی برای ساخت و بهره‌برداری از آرامگاه دیگر مفاخر فرهنگی کشور در دست اقدام است.»

آثار لطفی جایگاه ویژه‌ای در موسیقی ایران دارند

علی اصغر طهماسبی، استاندار گلستان نیز در این مراسم گفت: «ایران سرزمینی کهن با پیشینه‌ای چند هزار ساله است و مردم آن در حوزه‌های مختلف از جمله هنر، موسیقی و علم سرآمد بوده‌اند. باید قدر این کشور، شهدا و نخبگان آن را بدانیم. در استان گلستان نیز مفاخر بزرگی حضور داشته‌اند که باید بیش از پیش شناخته شوند.»
او ادامه داد: «استاد محمدرضا لطفی از برجسته‌ترین موسیقیدانان ایران بود که در نوازندگی تار و سه‌تار و در آموزش موسیقی نقش مهمی داشت. او نه‌تنها نوازنده‌ای چیره‌دست، بلکه معلمی برجسته و احیاگر موسیقی ردیف دستگاهی ایران بود. آثار او جایگاه ویژه‌ای در موسیقی ایران دارند و باید بیش از پیش معرفی شوند.»
او افزود: «باغ‌مزار استاد لطفی در گرگان نیز اقدامی ارزشمند بود که باید توسعه یابد و به یک مجموعه فرهنگی تبدیل شود. همچنین باید این رویداد به جشنواره‌ای مستمر تبدیل شود تا یاد این هنرمند بزرگ هر سال گرامی داشته شود.»
در این برنامه گروه آرش ذاکری، گروه نصرالله ناصح‌پور و گروه همنوازان سایه به اجرای موسیقی پرداختند.

استاد محمدرضا لطفی از برجسته‌ترین موسیقیدانان ایران بود که در نوازندگی تار و سه‌تار و در آموزش موسیقی نقش مهمی داشت. او نه‌تنها نوازنده‌ای چیره‌دست، بلکه معلمی برجسته و احیاگر موسیقی ردیف دستگاهی ایران بود

برش

چاووش سرای موسیقی معاصر ایران

بابک رضایی
مدیر کل دفتر امور موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

محمدرضا لطفی را می‌توان در ابعاد نسبتاً وسیع، صاحب کاراکتری بسیار برجسته و دارای کیفیت حضوری منحصر به فرد دانست که از منظر پدیده شناختی آثار و همچنین بنیان‌های اندیشه‌گی هنری، او را از هم‌نسلانِ خود متمایز و بحق، از تأثیرگذارترین موسیقیدان‌های حوزه موسیقی سنت‌گرای دستگاهی، در دهه‌های اخیر قرار می‌دهد.
برای درک گرایش موسیقایی و نگرش فکری این استاد برجسته، بهتر است از این نقطه آغاز کنیم که: یکی از مهم‌ترین ادوار، در مسیر تبارشناسی «گفتمان هویت» در ایران و تأثیر این گفتمان در همه شئونات فرهنگی این سرزمین طی یک قرن گذشته، بی‌تردید مقطع زمانی دهه چهل خورشیدی است و در این مسیر، موسیقی دستگاهی ایران نیز همپای سایر شاخه‌های هنری، در همین دوره، تحوّلات بنیادینی دارد و در راستای همان جست‌وجوی هویت، بزرگانی نظیر داریوش صفوت، با تأسیس گروه موسیقی دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و سپس، مرکز حفظ و اشاعه موسیقی، به عنوان منش سنّت‌گرایانه جدّی، خود را نمایان می‌کند.
از جمله جوانانی که در آن دوره، مبانی سنّت را به خوبی فراگرفته و تا دهه‌های بعد به این پارادایم تأکید داشته محمدرضا لطفی بود؛ چهره‌ای که علاوه بر تسلط عمیق بر ردیف‌سازی و آوازی، توانایی شگرفی در شناساندنِ موسیقی قدمایی دارد و به دلایلی که خواهیم گفت، در جذب هنرآموزان جوان حوزه موسیقی و شکل‌دهی به پارادایم سنّت، با شخصیت کاریزماتیک خود، نقش منحصر به فردی ایفا می‌کند. این تفاوت تأثیرگذار، دلایلی از جمله این موارد دارد:

۱ منحصر به فرد بودنِ مختصّات موسیقایی لطفی، از منظر نحوه جمله‌بندی و ملودی‌پردازی، سیالیت و آزادگی در اجرای گوشه‌ها [در عین تعهّد به چهارچوب مایگی آنها]، غنای ملودیک فارغ از حواشی و اضافات که بنیاد موسیقی خاورمیانه بر آن استوار است، زمان بندی منطقی و قابل شمارش جمله‌های موسیقایی.

۲ «جواب آواز»های خاص او، آنچنان که پاسخ نعل به نعلِ خواننده نیست بلکه معادل محتوای صوتی آواز خواننده است و حتی در برخی موارد، تکمیل‌تر از او.

۳ نوازندگی و بداهه‌پردازی بی‌بدیل در تمامی آثار صحنه‌ای و استودیویی.

۴ تلفیق شکوهمند شعر و موسیقی، در سایه شناخت عمیق از هر دو حوزه.

۵ همراهی شاخص با دغدغه‌های مردم و انعکاس مؤثر آن در ساخت و ارائه سرودها و تصانیف متفاوت ملّی میهنی، به فراخورِ اوضاع اجتماعی سیاسی زمانه خود، نظیر «کاروان شهید» و «سپیده» (ایران ای سرای امید)، آنچنان که طبقه دانشجو و روشنفکران جوان ایران، به اولین مصرف کنندگان فرهنگی آثار او تبدیل شدند.

۶ قدرت رهبری او، که در تشکیل و هدایت گروه شیدا، ریاست دانشکده موسیقی، بنیان‌گذاری کانون فرهنگی هنری چاووش و مکتب میرزا عبدالله، جلوه می‌کند.

۷ توان علمی آکادمیک او در تدوین کتاب ارزشمند «موسیقی آوازی ایران»، که تا به امروز، تنها مرجع شناسایی انواع تحریرها و برخی دیگر از مسائل پیرامون آواز ایرانی است.

همه این موارد و سایر نکات و مؤلفه‌های دیگری که در تجربه و ذهن دقیق و منصف شما عزیزان می‌آید؛ از این ردیف‌دان، موسیقیدان، آهنگساز و نوازنده برجسته تار، سه تار، کمانچه، دف، نی و سنتور، هنرمندی آنچنان قابل اتکاء، و شخصیت و نگرشی قابل اعتنا می‌سازد که نه تنها در ایران، به عنوان بارزترین موزیسین دستگاهی شناخته شود بلکه اقبال عمومی فراوانی را در اجراهای جهانی، برای او فراهم آورد. از این روی و با عنایت به وزانت بی‌بدیل این چهره فاخر، جای آن است که رویدادی تخصصی در حوزه موسیقی دستگاهی، با عنوان «جشنواره گروه نوازی استاد محمدرضا لطفی»، هرساله به میزبانی استان سربلند گلستان و شهر نخبه‌پرور گرگان، تمهید شود تا موجبات شناخت درست‌تر و گسترده‌تر این چهره معتبر موسیقایی و تداوم و تکرار این الگوی برتر هنری فرهنگی، بیش از پیش و در خورِ جایگاه منیع ایشان، فراهم شود.